

Bazilka Pregelj:

Vasku!

*Angelček mali na grobu sedi,
solze teko mu iz sinjih oči.*

*On se za Vaskotom mojim solzi,
ki na svetu pri mami več ni.*

*Lenček, prav lep mu na križec daje
iz rožic prenežnih, ki bele so vse.*

*Angelček mali na grobu sedi
solze teko mu iz sinjih oči.*

Bazilka! Prav, le korajžo! Pa ni kak Tvoj najbližnji sorodnik prav nič imel svojih prstov vmes? — Upam, da ne!